

Jezus slaapt niet.

Stormt het ook wel eens in jouw leven? Zo erg dat je geen uitweg meer weet.

Er zijn geen oplossingen meer; al je creatieve mogelijkheden zijn uitgeput.

Ken jij dat ook? Nou, Jezus' discipelen wel.

Laten we er eens naar kijken hoe het hun vergaan is.

Lezen Markus 4: 35-41

Markus (Johannus Markus) de schrijver van dit boek, was niet een van Jezus' discipelen. Hij schrijft wel zeer gedetailleerd en naar aller waarschijnlijkheid had hij getuigenissen van Petrus, één van Jezus discipelen. Na Jezus' dood heeft Markus zich bekeerd en is de assistent van de apostel Petrus geworden. Na Petrus' dood is Markus later ook aan de marteldood overleden. Maar ondertussen mogen we nog steeds lessen van hem ontvangen.

Laten we ons verdiepen in de volgende punten:

- 1) Jezus gaat mee
- 2) Jezus slaapt
- 3) Jezus vermaant

1) Jezus gaat mee.

Jezus zei: *"Laten we oversteken naar de overkant."*

En zij, de discipelen, namen Jezus mee, zo lezen we.

De Here had gezegd laten we naar de overkant gaan, omdat hij moe was geworden en de schare die achter hem aan ging zo groot geworden was. Het was ook al avond geworden. Als ze nu met de boot over zouden steken, kon de schare immers hun niet meer volgen. En er waren meerdere scheepjes die meengingen. Ze waren dus niet alleen.

En nadat Jezus het voorstel opperde, denk ik dat de discipelen het wel een heel goed idee vonden. Weg van de schare. Even rust.

En zij namen Jezus mee. Zoals "hij was" staat er. Hoewel niet specifiek omschreven, wordt hier waarschijnlijk bedoeld: "zo moe als Hij was".

Jezus had een menselijk lichaam en Hij kon dus ook moe zijn.

We lezen hierover ook in de Bijbel als Jezus bij de Jacobs bron komt. We lezen daar: *Jezus was nu vermoeid van de tocht en bleef zo bij de bron zitten. (Joh.4:6)*

Jezus kende emoties en lichamelijke hindernissen zoals wij die ook kennen.

Jezus is mens geworden, om als mens te sterven. Zo moest de weg van Hem zijn om onze zonde mee te nemen in het graf. Zijn lichaam was als een menselijk lichaam.

De discipelen waren volgelingen van Jezus, ze leefden heel dichtbij Jezus.

En wat zo mooi is hier, is dat de volgelingen van Jezus Hem nu niet volgden, maar juist andersom. Jezus ging met hen mee.

Wij kunnen dit toepassen op ons eigen leven en onszelf de vraag stellen:

Nemen wij ook Jezus mee in ons levensboot? Ook het nieuwe jaar in?

Neem jij ook Jezus overal mee waar je naartoe gaat?

Wandelen met Jezus.

Onvoorbereid, op stap gaan met Jezus aan je zijde.

Mag Jezus mee in je levensboot, om samen door de stormen van je leven te gaan?

Mag Jezus met jou ook meevaren? Niet alleen in 2023, maar altijd. Alle jaren door.

Die vraag is actueel. In hoeverre laten we Jezus toe in ons leven?

In een hectische wereld waarin we leven met de sociale media die aldoor onze aandacht op eist. Hoe vaak leg jij b.v. je telefoon terzijde om even niet gestoord te worden van alle berichten die allerlei platwormen op je af doen komen?

Tijd nemen voor God.

Jezus wil ook mee met jou. Ook in in het jaar dat voor ons ligt.

Hij ging mee met de discipelen.

En zoals we straks zien, God zij dank ging Jezus mee!

2) Jezus slaapt,

Nadat ze vertrokken waren brak er storm los. Ja, niet zomaar een storm. Maar een hevige storm.

Zo erg dat het schip water maakte en vol liep.

De discipelen waren bekend op dit meer en hadden al meerdere keren de oversteek gemaakt. Vaak met onstuimig weer ook. Zij kende het gevaar.

Maar nu was het wel heel erg. De golven sloegen over en het water kwam in het schip.

En terwijl de storm tekeering, lag Jezus te slapen. Hij was immers moe.

Hij lag in het achterschip met zijn hoofd op een kussen.

Het achterschip, zoals de naam al zegt, was achter in het schip. Daar waar de stuurman altijd was en zo overzicht had wat voor hem was, om zo de juiste koers te varen.

Jezus, die dus achter in het schip was, zou dus overzicht hebben over alles wat voor hem gebeurde, als hij niet zou slapen.

Hoe is dat bij jou? Laat jij het ook toe dat Jezus overzicht heeft over jouw leven?

Het is niet altijd makkelijk om dingen los te laten. Vaak nemen we het touw in eigen hand.

Ik spreek uit ervaring. En als het dan misgaat, denk ik: "oh ja, had ik het maar aan God overgelaten.

Hij weet de juiste weg, Hij heeft de beste oplossing".

Herken jij jezelf ook hierin?

Jezus wil ook jouw stuurman zijn.

Ik weet niet of jij wel eens een storm op zee hebt meegemaakt, maar dat is iets heel anders dan een storm in jouw stad of dorp. Als ex-zeeman weet ik dat. Ik heb het meegemaakt. Niet alleen de harde wind maak een vreselijk lawaai, maar het lawaai van de golven die tegen het schip slaan, zijn vele malen erger. Het is een hels kabaal.

Echt beangstigd.

En Jezus slaapt...

De discipelen raakten in paniek. Het was ook wel heel erg. Ze dreigden te vergaan.

"MEESTER! Trekt Gij er niets van aan dat we vergaan", roepen ze.

Ze maakten Jezus wakker.

En Jezus waker geworden bestraft de zee. In een andere vertaling lezen we: *"de wind en de wilde wateren"*.

En terstond werd het stil.

Uit dit wonder blijkt het goddelijke gezag van de Jezus. Immers, niemand kan zo de natuurelementen beheersen en bevelen dan de God alleen.

We lezen in het O.T. er al van.

De psalmist zegt: *"die het bruisen der zeeën doet bedaren, het bruisen van haar golven en het rumoer der natiën."* (Ps 65:8)

En: *"Gij heerst over de overmoed der zee; als haar golven zich verheffen, stilt Gij ze."*

(Ps 89:10)

Een gedicht van George Herbert zegt het zo:
*Als wind en golven mijn kiel aanvallen,
Hij bewaart het, hij stuurt,
Zelfs wanneer de boot het meest lijkt te wankelen.
Stormen zijn de triomf van zijn kunst;
Ook al sluit hij zijn ogen, zijn hart niet.*

(Vertaald uit het Engels, dus de rijm klopt niet meer. Zie origineel hieronder.)

En in Hooglied lezen we: *“Ik sliep, maar mijn hart waakte”*. (Hdst. 5 vers 2.)
Jezus slaapt niet. Hij waakt. Zijn hart waakt.
Hij waakt over onze levens.
Soms lijkt God afwezig te zijn, maar Hij is het niet. Hij hoort ons roepstem.
En op Zijn tijd grijpt Hij in.
Hoe vaak zijn we niet ongeduldig en willen dat God direct ingrijpt in een situatie?
Maar zo werkt God niet.
Niet op onze tijd, maar op Zijn manier en op Zijn tijd grijpt God in.
Hij is heel dicht bij jou en mij. Al voelt het heel veer weg soms.
Maar Hij slaapt niet, Hij waakt.

3) Jezus vermaant.

“Waarom zijt gij zo bevreesd? Hebt gij geen geloof?” Spreek Jezus zijn discipelen vermanend toe.
De discipelen waren in panische angst, ze waren beïnvloed door omstandigheden.
Die grote angst was toch niet nodig geweest? Jezus was toch bij hen.
Jezus neemt het hun kwalijk dat ze door de omstandigheden zo beïnvloed waren.
Vandaar de vraag: Waar is uw geloof?

En ook hier weer kijk ik even naar mezelf. En leg deze vraag in ons midden.
En hoe zit dat bij ons? Hoe is dat bij jou?
Waar is ons geloof als we in zwaar weer geraken?

Verderop in de andere hoofdstukken zien we soortgelijk vermaningen van Jezus naar Zijn discipelen.
Zijn we dan zo hardleers?
Of ongelovig in bepaalde situaties?
Helaas moet we deze antwoorden maar al te vaak beamen.
We leven in deze zondige wereld en van nature zijn wij zondige mensen.
Het is een dagelijkse strijd die we strijden. Tegen de verlangens van ons vlees, onze emoties en gedachten. De wereld trekt en we laten ons heel snel meesleuren.
Satan is gewiekst, hij valt je aan bij je zwakke plekken. Zodra jij er toegang voor geeft, gaat hij het vermenigvuldigen. Het kan zelfs zo ver gaan met ons, dat we verkeerde dingen normaal gaan vinden.
Het is aan Satan gelegen onze ogen van Jezus af te wenden. En af te houden.

Jezus vermaand ons omdat we het nodig hebben. Hij wil ons op het rechte pad houden.
Waarom wil Hij dat?
Wel, omdat Zijn liefde voor jou en mij zo oneindig groot is, dat Hij je niet kwijt wil raken.
God houdt zoveel van je, dat Hij Zijn enige Zoon naar de aarde gestuurd heeft.
God wil een relatie met je.

Jezus heeft iets van de kracht van Zijn vader getoond, door de storm te doen zwijgen zodat het stil werd. Hij laat de storm in jou en om je heen ook doen liggen.
Hij draagt je op Zijn handen. Hij heeft jou en mijn zonden meegenomen naar het kruis.
Onze zonden zijn betaald. Jezus leeft. Hij is opgestaan uit de dood.
Alle duistere machten heeft Hij overwonnen.

Tot slot.

Als we vers 41 lezen, dan zien we dat ze zeer bevreesd werden van de wonderen die Jezus net gedaan heeft. Deze "ze" waren niet alleen de discipelen, maar ook de anderen die aan boord waren en aan boord van de andere schepen zaten.

Met vreze en ontzag zien ze op naar deze Man. "Wie is Hij toch dat de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?" Zeiden ze.

Eigenlijk is dit een retorische vraag. In Psalm 107 kunnen we lezen hoe God de macht heeft over de wind en de zee.

Ps. 107: 23- 30 Er zijn er die met schepen op zee varen

En handeldrijven op de grote wateren.

Zij zien de werken van de HEERE en Zijn wonderen in de diepte.

Wanneer Hij spreekt, doet Hij een stormwind opsteken, die haar golven hoog opheft.

Ze rijzen op naar de hemel, ze dalen neer in de diepe wateren; hun ziel smelt weg van ellende.

Zij wankelen en waggelen als een dronken man, al hun wijsheid wordt verslonden.

Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, leidde Hij hen uit hun angsten.

Hij brengt de storm tot stilte, zodat hun golven zwijgen.

Dan zijn zij verblijd, omdat de wateren gestild zijn en Hij hen naar de haven van hun wens leidde.

Dit gezag over de natuur, maakte Jezus nog groter in de ogen van de discipelen.

Dat ontzag voor Jezus die ze hadden, was al eerder ontstaan in de vorige hoofdstukken, waar staat:

En zij stonden versteld over zijn leer, want Hij leerde hun als gezaghebbende, en niet als de schriftgeleerden. (Markus 1: 22)

"En allen werden zeer verbaasd, zodat zij elkander vroegen, zeggende: Wat is dit? Een nieuwe leer met gezag! Ook de onreine geesten geeft hij bevelen en zij gehoorzamen Hem!" (Markus 1:27)

In ons leven kan het ook wel eens stevig stormen.

Staat bij jou dan ook wel eens het water tot aan je lippen?

Hoe is jouw reactie dan?

In Jozua 1:9: lezen we: *"Wees sterk en moedig, schrik niet en wees niet ontsteld, want de HEERE, uw God, is met u, overal waar u heen gaat."*

Jezus, die bij machte is de zee te doen zwijgen, de storm te doen liggen en de onreine geesten uit te werpen, die Jezus, Hij wil deel zijn van je leven. Hij gaat met je mee, overal waar je gaat.

Hij wil met je meegaan. Meevaren op je levensweg.

Jouw stuurman zijn. Je bemoedigen, sterk maken en samen de stormen stillen.

Jezus slaapt niet, hij waakt.

Hij is heel dicht bij je.

Hij gaat met je mee, en onderweg vermanend stuurt Hij je bij.

Zo wil Hij wandelen met jou.

Samen, door alle stormen.

Samen, de vreugde delen van de overwinningen.

Samen, samen op weg. Op weg naar de de eeuwigheid.

Bill Holtrop, 31 dec 2022.

George Herbert:

Though windes and waves assault my keel,

He doth preserve it: He doth steer,

Ev'n when the boat seems most to reel.

Storms are the triumph of His art:

Well may He close his eyes, but not his heart.